

Šárka VOTAVOVÁ, *Dostihový sport a česká společnost (na příkladu závodistišť v Pardubicích, ve Velké Chuchli a v hřebčíně Napajedla)*, bakalářská práce, Ústav českých dějin Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze, Praha 2012, 48 s.

Posudek vedoucí práce

Práce Šárky Votavové pojednává o dějinách tří institucí, vyjmenovaných již v názvu práce – tedy závodistišť v Pardubicích, ve Velké Chuchli a v hřebčíně Napajedla. Pro svou práci využívala dostupnou literaturu, potýkala se i s literaturou populárně naučnou, sledovala i to, jak se některé problémy odrážely v denním tisku, pracovala i s archivními materiály (jak v Archivu hl. města Prahy, tak v Moravském zemském archivu v Brně) a statistikami (v případě hřebčína). Cílem práce Šárky Votavové nebylo studovat jednotlivé rodinné šlechtické archivy, na jejichž základě - úřední prameny i prameny soukromé povahy (korespondence, deníky, paměti) – by mohly vzniknout speciálně zaměřené práce.

Šárka Votavová nastínila stručnou historii dostihů (a jejich rozšíření) nejen v Čechách, ale i v evropské kultuře. Upozornila na to, že pardubické závodistiště vznikalo jako šlechtické to chuchelské se už rodilo jinak a sehrála při jeho vzniku roli i snaha Prahy vyrovnat se vídeňské a pešťské konkurenci. Autorka se pokusila vnímat dějiny dostihů a historii péče o koně i v širším celospolečenském kontextu (prezentace v denním tisku, význam dostihů při vzniku a rozvoji sázek na koně). Popisuje dostihy také jako jeden z moderních druhů sportu a možnosti trávení volného času. Fenoménu, o němž je možné uvažovat, že se týkal širší veřejnosti, až koncem 19. století. Dotkla se i toho, jak se účast (zejména žen) na dostizích promítla i do módy a společenského života, jakou roli pro úspěch či nezdar klání a následně rozčarování veřejnosti hrálo prostě a jednoduše počasí (zahájení závodění v Chuchli), jak důležité pro úspěch podnikání spojení z města na závodistiště (opět Chuchle propojená jak železnicí, tak po vodě a pochopitelně po silnici s Prahou). Stranou neponechala ani to, jakou společenskou i obchodní událostí se staly pro uzavřený okruh zájemců dražby koní (Napajedla).

Na práci Šárky Votavové chci vyzvednout pasáže věnované klíčové osobnosti napajedelského hřebčína Aristida Baltazziho, jednoho z těch, jimž se profese stala osudem a který může být oprávněně vnímán jako jeden z „významných Čechů“ 19. a 20. století. Osudy hřebčína po smrti tohoto majitele (na samém počátku první světové války) jsou také velmi zajímavé (neuváženost a ekonomická nezajištěnost podnikatelských projektů jeho vdovy) a mohly vést dokonce k rychlé likvidaci mimořádně cenného genofondu. Šárka Votavová proto

líčí i strategie československého státu, aby toto bohatství neztratil; soustředila se tu tak na činnost jeho stěžejního zachránce – Bohumila Tichoty, pozdější oběť nacistické okupace, a jeho spolupracovníků.

Práce Šárky Votavové je psána spíše srdcem a dosavadní životní zkušeností (koním se po léta věnuje) než zkušenou rukou (místy stylistické kostrbatosti, leckde zůstala chyba nebo překlep).

Práce splňuje základní požadavky kladené na tento typ prací a mohu ji proto doporučit k obhajobě. Na průběhu obhajoby pak bude záležet, zda ji obhájí jako velmi dobrou.

V Praze 3. září 2012

Doc. PhDr. Magdaléna Pokorná, CSc.